

Validation and Factor Analysis of Persian Version of the Narcissistic Personality Inventory-40 in Non-clinical Population

Fakhrosadat Ghoreyshi Rad

Professor, Department of Psychology, Faculty of Psychology and Education, Azarbaijan Shahid Madani University, Tabriz, Iran

(Received July 15, 2015 ; Accepted May 30, 2015)

Abstract

Background and purpose: The Narcissistic Personality Inventory-40 (NPI-40) is a self-report questionnaire for assessing narcissistic characteristics in non-clinical samples. The aim of this research was to assess the validity of the 40- items version of the Narcissistic Personality Inventory (NPI).

Materials and methods: In a survey study, 500 people from Shahin Shahr, Isfahan, were randomly selected using stratified sampling. They were assessed by Narcissistic Personality Inventory-40 (NPI-40), NEO personality scale and Millon Clinical Multiaxial Inventory-II. Concurrent validity of the NPI was studied through correlational analysis with the Millon Clinical Multiaxial Inventory-II (MCMI-II). To study discriminate validity, the persons who obtained high low scores in NEO's extraversion and agreeableness factors were compared with their scores in narcissism scores.

Results: In exploratory factor analysis (Promax rotation) three components were extracted including "Vanity- Exhibitionism", "Self-Enhancement- Grandiose" and "Influence- Exploitativeness". Significant correlation was found between the MCMI-II and NPI-40. Also, Test- Retest reliability coefficient and internal consistence of the scales were estimated to be 0.81 and 0.82, respectively.

Conclusion: The results revealed that NPI-40, as a multidimensional scale has agreeable degree of reliability and Psychometric properties which could be considered as an appropriate instrument to screen narcissistic personality traits in non- clinical population.

Keywords: Narcissistic Personality Inventory, Psychometric Properties, Reliability, Validity

J Mazandaran Univ Med Sci 2015; 25(124): 84-93 (Persian).

اعتباریابی و تحلیل عاملی نسخه فارسی پرسشنامه شخصیت خودشیفته (NPI-40) در جمعیت غیربالینی

فخرالسادات قریشی راد

چکیده

سابقه و هدف: پرسشنامه شخصیت خودشیفته Narcissistic Personality Inventory-40 (NPI-40) یک ابزار خودگزارشی جهت سنجش ویژگی‌های خودشیفتگی در گروه‌های غیربالینی است. هدف این پژوهش اعتبارسنجی پرسشنامه خودشیفته NPI-40 در افراد غیربالینی است.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه زمینه‌یابی، ۵۰۰ نفر از ساکنین شاهین‌شهر اصفهان به روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای انتخاب و با پرسشنامه شخصیت خودشیفته NPI-40، مقیاس شخصیت نئو (NEO) و مقیاس خودشیفتگی از پرسشنامه بالینی چندمحوری میلون-۲ مورد آزمون قرار گرفتند. روایی همزمان با اجرای مقیاس خودشیفتگی Millon Clinical Multiaxial Inventory-II (MCMI-II) و روایی افتراقی از طریق توان تمایزگذاری پرسشنامه بین افراد با صفات برون‌گرایی و توافق‌جویی بالا و پایین سنجیده شد.

یافته‌ها: تحلیل عاملی اکتشافی با چرخش پروماکس سه مؤلفه تکبر-خودنمایی، خودافزایی-عظمت و نفوذ-بهره‌کشی استخراج شد. ضریب همبستگی بین نمرات NPI-40 و MCMI-II معنی‌دار بود. روایی افتراقی پرسشنامه محاسبه شد و ضریب پایایی همسانی درونی و بازآزمایی به ترتیب ۰/۸۱ و ۰/۸۲ بود.

استنتاج: یافته‌ها حاکی از این است که NPI-40 بعنوان ابزاری چندبعدی برای سنجش خصوصیت خودشیفتگی در جمعیت غیربالینی، از ویژگی‌های روانسنجی مطلوبی برخوردار است.

واژه‌های کلیدی: پرسشنامه شخصیت خودشیفته، خصوصیات روان‌سنجی، پایایی، روایی

مقدمه

خودشیفتگی را برای توصیف بسیاری از ابعاد تجارب انسان به کار برد، زمانی آن را نوعی انحراف تلقی کرد و زمانی نیز این اصطلاح را برای توصیف مرحله‌ای از رشد نظیر مرحله خودشیفتگی اولیه بکار برد (۱). روان‌شناسان اجتماعی و شخصیت، سطوح غیربالینی خودشیفتگی را مانند سایر صفات شخصیتی به صورت یک پیوستار از

اصطلاح خودشیفتگی هم در مفهوم بالینی و هم در روانشناسی اجتماعی و غیربالینی به اواخر قرن ۱۸ بر می‌گردد. اما در روانشناسی بالینی خودشیفتگی با نوشته‌های فروید، کرنبرگ و کوهات شروع به برجسته شدن نمود و در نهایت این پدیده منجر نشانه‌شناسی و چگونگی درمان این بیماری گردید. فروید اصطلاح

"بهنجار" تا "نابهنجار" در نظر می گیرند (۲). خودشیفتگی سبکی از شخصیت است که با ویژگی هایی همچون خودبزرگ بینی (در خیال یا در رفتار)، تخیلات افراطی در مورد قدرت، زیبایی و موفقیت، حساسیت زیاد نسبت به انتقاد و احساس بی نظیر بودن نیاز به تحسین و تمجید، فقدان همدلی، رشک شدید و داشتن نگرش متکبرانه مشخص می شود (۳). خودشیفتگی با پیامدهای مثبت و منفی همراه است و برخی از پیامدهای مثبت آن مرتبط با بهزیستی روان شناختی، شامل عزت نفس بالا (۴)، کاهش افسردگی، برون گرایی، خوشایندی اولیه و عملکرد بهتر در جمع می باشد (۵). از سوی دیگر عطش توجه، اطمینان افراطی به خود و فقدان همدلی برخی از پیامدهای منفی خودشیفتگی است (۶).

با وجود قدمت مباحث مربوط به خودشیفتگی در روان شناسی تا سال ۱۹۷۹ آزمونی معتبر برای سنجش وجود نداشت (۷). پرسشنامه شخصیت خودشیفته (NPI: Narcissistic Personality Inventory)، پرکاربردترین ابزار خودسنجی برای سنجش ویژگی های خودشیفتگی در گروه های غیربالینی است (۸، ۹). اگرچه این مقیاس سنجه اختلال شخصیت خودشیفته نیست، اما بر اساس مفهوم سازی راهنمای آماری و تشخیصی اختلالات روانی، از اختلال شخصیت خودشیفته ساخته شده است (۱۰). NPI ابتدا متشکل از ۵۴ گویه بود و Raskin و Hall برای آن چهار مؤلفه گزارش کردند که عبارتند از اقتدار / رهبری، برتری جویی / تکبر، خودستایی / درخودخزیدگی، محق بودن / بهره کشی (۱۱، ۸). بعدها Raskin و Terry با تحلیل مؤلفه های اصلی تعداد گویه های NPI را به ۴۰ ماده کاهش دادند که متشکل از ۷ مؤلفه اقتدار، خودنمایی، برتری جویی، محق بودن، بهره کشی، خودکار آیی و خودستایی بود (۹). Kubarych و همکاران با پژوهش روی نمونه ۳۲۸ نفری و با استفاده از روش تحلیل مؤلفه های اصلی دو الگوی ۲ و ۳ عاملی را برای NPI گزارش کردند. الگوی دو عاملی متشکل از مؤلفه های اقتدار و خودنمایی و الگوی سه عاملی هم

متشکل از اقتدار، خودنمایی و شخص ویژه بود (۷). راه حل هفت عاملی توسط ابداع کنندگان NPI و راه حل سه عاملی (رهبری / اقتدار، احساس بزرگی / خودنمایی، محق بودن / بهره کشی) توسط آکرمن و همکاران ارائه شده است. محتوای هر دو راه حل عاملی جداگانه به رهبری و نفوذ اجتماعی، از احساس های محق بودن و میل به اداره کردن دیگران وابسته است (۱۲). عامل های شناخته شده در سایر تحقیقات در نمونه ایرانی، همپوشی زیادی با هم داشته و نمره کل در مقایسه با هر یک از عامل ها قدرت پیش بینی بالایی دارد (۱۳).

با توجه به اهمیت سبک شخصیتی خودشیفته در آسیب شناسی روانی (۱۴) و جامع و کوتاه بودن NPI-40، و به دلیل انطباق آن با ملاک های اختلال شخصیت خودشیفته در پنجمین متن تجدید نظر شده ویراست راهنمای آماری و تشخیصی اختلالات روانی (که نیاز به ابزاری مناسب به منظور سنجش خودشیفتگی در جمعیت غیربالینی را برطرف می کند)، هدف از پژوهش حاضر بررسی خصوصیات روان سنجی و انطباق مقیاس سبک شخصیتی خودشیفته (NPI-40) در جامعه غیربالینی ایرانی بود.

مواد و روش ها

جامعه آماری و حجم نمونه

روش نمونه گیری از نوع تصادفی خوشه ای بود. با استفاده از جدول مورگان و با توجه به تعداد تقریبی جامعه (۱۲۷۴۱۲ نفر بر اساس آخرین آمار) نمونه آماری ۳۶۴ نفر از ساکنین شاهین شهر اصفهان در سال ۱۳۹۰-۹۱، می بود که با توجه به ماهیت پژوهش و تحقیقات در زمینه پایایی و روایی و نیز اجتناب از ریزش احتمالی، به جای ۳۶۴ نفر، ۵۰۰ نفر از بین شهروندان عادی ۱۸ تا ۵۰ سال و از هر دو جنس با سواد را شامل می شد. پرسشنامه ها در مناطق مسکونی و محل های تجاری تکمیل شد. به آزمودنی ها گفته شد که جملات زیر بر افکار و رفتارها دلالت دارد و باید برای هر جمله،

پاسخی را انتخاب نمایند که به بهترین وجه با وضعیت آن‌ها تطبیق نماید. این دستورالعمل هم برای پرسشنامه میلون که برای احراز روایی هم زمان، و هم برای پرسشنامه شخصیت ۵ عاملی نئو که برای احراز روایی افتراقی به کار گرفته شد نیز، صادق بود. ۲۵۰ نفر از نمونه تحقیق که به طور تصادفی انتخاب شده بودند، هم‌زمان به سؤالات ۳ پرسشنامه شخصیت خودشیفته، میلون و پرسشنامه ۵ عاملی شخصیت پاسخ دادند. در تکمیل هم‌زمان پرسشنامه‌ها، ترتیبی داده شد که آزمودنی‌ها ابتدا پرسشنامه شخصیت خودشیفته سپس پرسشنامه ۵ عاملی نئو و در نهایت پرسشنامه شخصیت میلون را تکمیل نمایند. به منظور ترغیب شرکت کنندگان به همکاری و در دسترس بودن بهتر برای مطالعه بازآزمایی هم به صورت شفاهی و هم کتبی (بالای پرسشنامه) به آن‌ها گفته شد که در صورت تمایل برای آگاهی از نتایج آن، می‌توانند نتیجه را از طریق پست الکترونیک یا پیامک دریافت نمایند، سپس از بین افرادی که شماره همراه خود را درج کرده بودند ۱۰۰ نفر به صورت تصادفی انتخاب و ۹ هفته بعد، در اجرای مجدد با هدف بازآزمایی، با آن‌ها تماس گرفته شد تا پرسشنامه شخصیت خودشیفته را مجدداً تکمیل نمایند.

ابزارهای اندازه‌گیری

الف- پرسش‌نامه شخصیت خودشیفته فرم بلند ۴۰ گویه‌ای (NPI-40): این پرسشنامه ویژگی‌های شخصیت خودشیفته در سطح غیربالینی را می‌سنجد (۹) و متشکل از جفت گویه‌های "بله و خیر" است که پاسخ دهنده باید یکی از آن‌ها را انتخاب نماید. در مطالعه امونز، آلفای کرونباخ برای عامل، اقتدار/ رهبری ۰/۶۹، عامل در خودخزیدگی/ خودستایی، ۰/۸۱، عامل برتری‌جویی/ تکبر، ۰/۷۰ و عامل بهره‌کشی/ محق بودن، ۰/۶۸ بود (۱۵). بر اساس مطالعه روزاریو و وایت، ضرایب آلفای کرونباخ در آزمون برای کل مقیاس ۰/۸۰، در بازآزمون برای کل مقیاس ۰/۸۲ و برای عامل‌های دیگر به ترتیب،

۰/۷۳، ۰/۶۸، ۰/۵۵، ۰/۴۶، ۰/۳۰، ۰/۴۶ و ۰/۷۴ بود (۱۰). در مطالعه‌ای که کوباریچ، دییری، اوستین انجام دادند نتایج تحلیل عاملی اکتشافی در روش سه عاملی ضرایب آلفا برای عامل اول و دوم (قدرت و نمایشگری) به ترتیب ۰/۸۰، ۰/۷۰ و برای عامل سوم (شخص ویژه) ۰/۶۱ بود (۷). ب- پرسشنامه شخصیت ۵ عاملی نئو (NEO-FFI):

این پرسشنامه ابزاری ۶۰ سوالی است که برای ارزیابی پنج عامل اصلی شخصیت به کار می‌رود. در صورت محدود بودن وقت اجرای آزمون و داشتن اطلاعات کلی از شخصیت این پرسشنامه مورد استفاده قرار می‌گیرد. این پرسشنامه توسط Costa و McCrae ساخته شده است و بصورت طیف لیکرت ۵ درجه‌ای و در دامنه‌ای از "کاملاً مخالف" تا "کاملاً موافق" نمره‌گذاری می‌شود (۱۶). Garoosi و Chalabianloo استفاده از روش همسانی درونی، ضریب آلفای کرونباخ آن را جهت عوامل اصلی روان‌آزردگی، برون‌گرایی، گشودگی، توافق‌جویی و وظیفه‌شناسی به ترتیب ۰/۸۶، ۰/۷۳، ۰/۵۶، ۰/۶۸ و ۰/۸۷ بدست آورده است. وی جهت روایی این آزمون از همبستگی بین دو شکل گزارش شخصی و شکل ارزیابی مشاهده‌گر استفاده کرده است که حداکثر همبستگی به میزان ۰/۶۶ در عامل برون‌گرایی و حداقل آن به میزان ۰/۴۵ در عامل توافق‌جویی بوده است (۱۷). از این پرسشنامه فقط دو زیر مقیاس برون‌گرایی و توافق‌جویی به منظور احراز روایی افتراقی استفاده گردید.

ج- مقیاس خود شیفتگی پرسشنامه شخصیت چند محوری بالینی میلون-۲ (MCMI-II): پرسشنامه شخصیت چند محوری بالینی میلون دارای ۱۷۵ سوال است و ۱۱ اختلال شخصیت مطرح شده در DSM-IV-TR را ارزیابی می‌کند. این پرسشنامه در ایران توسط خواجه موگهی هنجاریابی شده است که ویژگی‌های روان‌سنجی آن با یافته‌های گزارش شده توسط میلون هم‌خوانی دارد (۱۸). با آن‌که ابزار مذکور برای جمعیت‌های بالینی ساخته شده، در چند مطالعه با

گروه‌های غیربالینی نیز به کار برده شده است. طبق نتایج اعتباریابی این مقیاس در ایران، ضریب پایایی را ۰/۸۵ و ضریب پایایی بازآزمایی آن را ۰/۸۶ گزارش نموده است. در پژوهش حاضر مقیاس خود شیفتگی این پرسشنامه که دارای ۲۴ ماده است و به صورت بلی-خیر جواب داده می‌شود، مورد استفاده قرار گرفت. روایی پرسشنامه شخصیت چند محوری بالینی میلون-۲ با استفاده از نیمرخ روانی گروه‌های تشخیصی DSM-III-R محاسبه شده است که حاکی از روایی مناسب مقیاس‌ها است (۱۹).

روش‌های آماری

داده‌ها با استفاده از روش تحلیل عاملی اکتشافی به منظور بررسی روایی سازه، ضریب همبستگی پیرسون و محاسبه آلفای کرونباخ، به منظور بررسی پایایی و آزمون تی برای گروه‌های مستقل به منظور بررسی روایی افتراقی و در نرم افزار نسخه ۱۸ SPSS تحلیل شدند.

روند اجرای پژوهش

پژوهش حاضر در یک بررسی پیمایشی انجام گرفته است. ابتدا این پرسشنامه توسط پژوهشگر به زبان فارسی برگردانده شد. برای اطمینان از کفایت ترجمه، نسخه فارسی توسط دو نفر از متخصصان روانشناسی با نسخه اصلی انطباق داده شد. سپس توسط یک نفر متخصص زبان انگلیسی نسخه فارسی به زبان اصلی برگردانده شد و مجدداً دو نسخه با هم مطابقت داده شد. پس از اعمال اصلاحات پیشنهادی در ترجمه و طی بررسی مقدماتی، نسخه فارسی آماده شده بر روی ۱۵ نفر اجرا و اشکالات پیش آمده برای کاربرد نهایی تصحیح گردید. به منظور رعایت اخلاق پژوهشی، محرمانه ماندن پاسخ‌ها و داوطلبانه بودن شرکت آزمودنی‌ها، در بالای پرسشنامه‌ها ذکر گردید. هیچ گونه محدودیت زمانی برای پاسخ به پرسشنامه‌ها وجود نداشت.

یافته‌ها

تعداد کل شرکت کنندگان ۵۰۰ نفر بود، که ۵۸

درصد شرکت کنندگان زن، با میانگین سنی $29 \pm 4/95$ سال بودند. ۵۹ درصد از شرکت کنندگان متاهل بودند. برای بررسی روایی و ساختار عاملی پرسشنامه شخصیت خودشیفته NPI از تحلیل عاملی به روش تحلیل مؤلفه‌های اصلی (Principle components) استفاده شد. قبل از استفاده از روش تحلیل عاملی لازم بود که از بالا بودن ضرایب همبستگی نمرات بین سؤالات مقیاس اطمینان حاصل شود. با توجه به بالا بودن ضریب همبستگی بین سؤال‌های مقیاس که براساس آزمون‌های Kaiser-Meyer-Olkin ۰/۷۵ و براساس آزمون کرویت بارتلت (Bartlett's test of sphericity)، (برای بررسی میزان کفایت و بسندگی نمونه پژوهش) برابر $4312/194$ به دست آمد، که این مقدار نشان داد که نمونه حاضر از کفایت و بسندگی مطلوبی برای تحلیل برخوردار است (سطح معنی داری $0/001 < p$ ؛ درجه آزادی ۷۰۳). نتایج کفایت نمونه‌ها و قابل تحلیل عاملی بودن داده‌ها در جدول شماره ۱ نشان داده شده است.

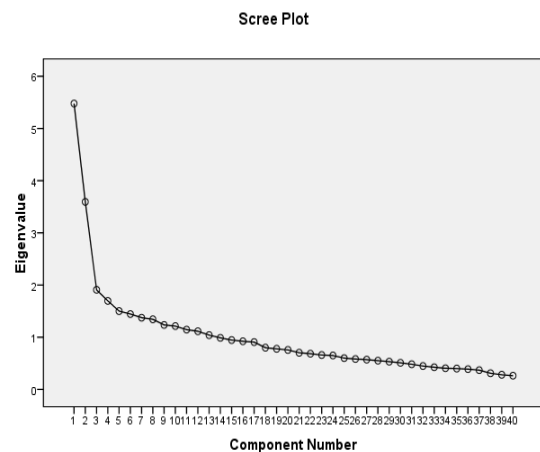
جدول شماره ۱: نتایج آزمون کایرز مایر-الکین (KMO) و کرویت بارتلت

آزمون کرویت بارتلت			مقدار KMO
sig	df	مقدار خی دو	
۰/۰۰۱*	۷۰۳	۴۳۱۲/۱۹۴	۰/۷۵

* $p < 0/001$

به منظور تعیین روایی سازه و بررسی ساختار عاملی پرسشنامه شخصیت خودشیفته از نوع اکتشافی و به روش تحلیل مؤلفه‌های اصلی با چرخش پروماکس. کل نمونه آماری ($n = 500$) در تحلیل عاملی وارد شدند. ماده‌هایی که وزن عاملی ۳۰ یا بالاتر داشتند، مشمول یک عامل شدند. در کل ۱۳ عامل ارزش ویژه بیش‌تر از یک داشتند و مجموعاً ۶۰/۲۱ درصد از واریانس کل پرسشنامه را تبیین می‌کردند. نمودار اسکری کتل (تصویر شماره ۱) که قدرت بیش‌تری در تعیین تعداد عامل‌ها دارد ۳ مؤلفه را پیشنهاد نمود. این عامل‌ها ابقا شده و آن‌گاه در معرض چرخش پروماکس قرار گرفتند. در مجموع ۳ عامل ۳۰/۹۳ درصد از واریانس‌های مشاهده شده را تبیین

می نمود. پس از بازنگری مقیاس ها، سه مؤلفه استخراج شده به ترتیب تکبر- خودنمایی، خودافزایی- عظمت و نفوذ- بهره کشی نامگذاری شدند. تحلیل مؤلفه های اصلی با چرخش پروماکس و وزن های عاملی مربوط به هر مقیاس در جدول شماره ۲ نشان داده شده است.

تصویر شماره ۱: نمودار اسکری برای شناسایی تعداد عامل ها

درماتریس عامل های چرخش یافته (جدول شماره ۲) بر اساس ضرایب میزان مشارکت در عامل ها، گویه های ۲، ۱۴، ۱۶، ۱۸، ۲۲، ۳۴ و ۴۰ وزن عاملی کم تر از ۰/۳۰ داشتند و از تحلیل حذف شدند و گویه های ۱۲، ۲۷، ۳، ۳۹ و ۳۷ در بیش از یک عامل تکرار شده بودند که با توجه به ارتباط هر گویه با یک عامل، به ترتیب در عامل های ۱، ۱، ۱، ۳ و ۳ قرار داده شدند.

عامل اول (۱۲ گویه) که دارای ارزش ویژه ۴/۸۴ می باشد عامل «تکبر- خودنمایی» (Vanity-Exhibitionism) نام گرفت و سؤالاتی مثل «دوست دارم مرکز توجه باشم» و «معمولاً اگر فرصت پیدا کنم خودنمایی می کنم» را شامل می شود. عامل دوم (۱۱ گویه) که دارای ارزش ویژه ۳/۵۲ می باشد عامل «خودافزایی- عظمت» (Self-Enhancement- Grandiose) نام گرفت و سؤالاتی مثل «فکر می کنم انسان خاصی هستم» و «من ذاتاً رهبر هستم» را شامل می شود. عامل سوم (۱۰ گویه) دارای ارزش ویژه ۱/۸۵ می باشد. این عامل «نفوذ- بهره کشی» (Influence- Exploitativenes) نام گرفت و

سؤالاتی مثل «استعدادی ذاتی برای تحت تاثیر قرار دادن دیگران دارم» و «می توانم کاری کنم که مردم آن چه را که می خواهم باور کنند» را شامل می شود.

جدول شماره ۲: ماتریس وزن های عاملی مربوط به هریک از ماده های پرسشنامه شخصیت خودشیفته پس از چرخش نهایی

وزن های عاملی	گویه ها	عامل ها
۰/۷۵	۳۰- واقعاً دوست دارم مرکز توجه باشم.	عامل اول:
۰/۶۵	۲۰- معمولاً اگر فرصت پیدا کنم خودنمایی می کنم.	تکبر- خودنمایی
۰/۶۴	۷- دوست دارم در مرکز توجه باشم.	
۰/۶۲	۲۶- دوست دارم از من تعریف کنند.	
۰/۵۶	۱۹- دوست دارم به بدنم نگاه کنم.	
۰/۵۴	۲۹- دوست دارم خودم را در آینه نگاه کنم.	
۰/۵۳	۱۵- دوست دارم بدنم را به نمایش بگذارم.	
۰/۴۹	۲۸- وقتی بیرون می روم از این که مردم توجه نکنند به این که من چه شکلی ام ناراحت می شوم.	
۰/۴۶	۱۲- دوست دارم روی دیگران تسلط و نفوذ داشته باشم.	
۰/۴۰	۲۷- میل شدیدی به قدرت دارم.	
۰/۳۷	۲۸- دوست دارم مدها و سبک های جدیدی را ابداع کنم.	
۰/۳۱	۲۴- انتظارات زیادی از مردم دارم.	
۰/۷۰	۳۳- ترجیح می دهم رهبر باشم.	عامل دوم:
۰/۶۴	۳۶- من ذاتاً رهبر هستم.	خودافزایی- عظمت
۰/۶۲	۱۰- خود را رهبر خوبی می دانم.	
۰/۴۹	۱۳- اداره کردن مردم به نظرم آسان است.	
۰/۴۳	۱۱- من با جرأت هستم.	
۰/۴۲	۳۱- می توانم هر طوری که می خواهم زندگی کنم.	
۰/۴۲	۵- اگر بر جهان حکومت می کردم دنیا جای بهتری می شد.	
۰/۳۵	۱۷- دوست دارم مسئولیت تصمیم گیری ها با من باشد.	
۰/۳۳	۹- فکر می کنم انسان خاصی هستم.	
۰/۳۲	۲۵- تا وقتی که به همه آن چیزی که شایستگی آن را دارم نرسم راضی نمی شوم.	
۰/۳۱	۳- تقریباً شهادت انجام هر کاری را دارم.	
۰/۶۳	۲۳- همه شنیدن داستان های مرا دوست دارم.	عامل سوم:
۰/۵۶	۳۲- به نظر می آید مردم همیشه اقتدار و توانایی من را تصدیق می کنند.	نفوذ- بهره کشی
۰/۵۳	۳۵- می توانم کاری کنم که مردم آنچه را که می خواهم باور کنند.	
۰/۴۵	۶- معمولاً می توانم مشکلم را با گفت و گو حل کنم.	

به منظور بررسی روایی پرسشنامه شخصیت خودشیفته از اجرای همزمان مقیاس خودشیفتگی میلون استفاده شد. به این منظور ۲۵۰ نفر از نمونه تحقیق که به طور تصادفی انتخاب شده بودند، همزمان به سؤالات دو پرسشنامه پاسخ دادند. نتایج تحلیل نشان داد که از بین عامل ها، تکبر- خودنمایی بالاترین همبستگی (۰/۳۳) را با مقیاس خودشیفتگی میلون دارد. همبستگی کلی مقیاس شخصیت خودشیفته با مقیاس میلون ۰/۲۰ می باشد که رابطه مثبت معنی دار را نشان می دهد (جدول شماره ۳).

خودشیفتگی	تکبر خودنمایی	خودافزایی	نفوذ	میلون
میلون	عظمت	بهره‌کشی		
خودشیفتگی کلی	۱			
تکبر - خودنمایی	۰/۷۲			
خودافزایی - عظمت	۰/۷۲	۰/۲۶		
نفوذ - بهره‌کشی	۰/۶۹	۰/۲۰	۰/۴۴	
میلون	۰/۲۰	۰/۳۳	۰/۰۸	۱

به منظور بررسی روایی افتراقی پرسشنامه شخصیت خودشیفته NPI-40 از آزمون t استودنت برای گروه‌های مستقل استفاده شد. به همین منظور ۳۰ نفر از افرادی که نمرات بالا و ۳۰ نفر از نمرات پایین در مقیاس‌های برون‌گرایی و توافق‌جویی پرسشنامه نتو کسب کرده بودند، انتخاب شدند. سپس این دو گروه بر اساس نمرات خودشیفتگی که در پرسشنامه NPI کسب کرده بودند مورد مقایسه قرار گرفتند. جدول شماره ۴ نتایج مقایسه این دو گروه را نشان می‌دهد. اطلاعات این جدول گویای آن است که تفاوت مشاهده شده بین نمرات گروه برون‌گرایی در مقیاس خودشیفتگی NPI در سطح ۰/۰۱ معنی‌دار است، اما تفاوت مشاهده شده در نمرات گروه توافق‌جویی (۰/۷۱۳) معنی‌دار نیست.

جدول شماره ۴: نمرات برون‌گرایی و توافق‌جویی دو گروه با نمرات بالا و پایین در پرسش‌نامه NEO و خودشیفتگی در پرسشنامه شخصیت خودشیفته

گروه	سطح	تعداد	میانگین	انحراف معیار	T	df	Sig
برون‌گرایی	بالا	۳۰	۵۹/۶۰	۵/۹۸	۴/۱۲۲	۵۸	۰/۰۰۱
	پایین	۳۰	۵۴/۵۵	۳/۱۹			
توافق‌جویی	بالا	۳۰	۵۷/۴۱	۵/۴۲	۰/۳۶۹	۵۸	۰/۷۱۳
	پایین	۳۰	۵۶/۹۰	۵/۵۳			

به منظور سنجش همسانی درونی پرسشنامه شخصیتی خودشیفته از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شد. در اینجا نیز داده‌های کل نمونه وارد تحلیل شدند. بر اساس نتایج حاصله ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۸۲ و برای خرده مقیاس‌های تکبر - خودنمایی، خودافزایی - عظمت و نفوذ بهره‌کشی، به ترتیب ۰/۸۰، ۰/۷۰ و ۰/۶۸ به دست آمد که تمام ضرایب در سطح ۰/۰۱ معنی‌دار بودند.

بحث

هدف مطالعه حاضر بررسی اعتباریابی پرسش‌نامه NPI-40 برای اندازه‌گیری رفتارهای خودشیفته در گستره‌ای از سبک‌های شخصیتی بود. این پرسشنامه به سبب مرتبط بودن با ویراست راهنمای آماری و تشخیصی اختلالات روانی و طی کردن مراحل تکامل تدریجی از آغاز تاکنون، به عنوان گزینه مناسب جهت آماده‌سازی زمینه کاربرد آن در ایران انتخاب گردید. برای ابزار مذکور روایی سازه گزارش شده است. در این راستا پژوهش حاضر نشان داد که پرسشنامه شخصیت خودشیفته ابزاری چند بعدی شامل تکبر - خودنمایی، خودافزایی - عظمت و نفوذ - بهره‌کشی برای سنجش صفت خودشیفتگی در جمعیت غیربالینی می‌باشد. در عامل اول مشخصه‌های خودنمایی - تکبر قرار گرفته‌اند که با نتایج مطالعه Raskin و Terry و مطالعه امونز همسو هستند (۱۵،۸). هم‌سویی و تشابه ضرایب پایایی گزارش شده در تحقیقات مختلف بیانگر آن است که مقیاس NPI-40 چندان دستخوش تغییرات وضع و حالت نشده و در طول زمان دارای ثبات کافی می‌باشد. عامل دوم پرسشنامه که تحت عنوان خودافزایی / عظمت نامگذاری شد، شامل گویه‌های ۳، ۵، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۳، ۱۷، ۲۵، ۳۱، ۳۳ و ۳۶ می‌باشد که بیش‌ترین تعداد گویه‌های بار شده در عامل اقتدار در مطالعه Raskin و Terry یعنی گویه‌های ۱۰، ۱۱، ۳۳ و ۳۶ را شامل می‌شود. دو گویه دیگر یعنی ۱۷ و ۳۱ تحت عامل خودکارآمدی است، گویه ۹ زیر عامل برتری‌جویی، گویه ۵ زیر عامل محق بودن، یک گویه نیز زیر عامل بهره‌کشی یعنی گویه ۱۳ و گویه ۳ که تحت عامل خودنمایی قرار دارند را شامل می‌شود که در کل شامل ۱۱ گویه می‌شوند.

عامل سوم پرسشنامه که تحت عنوان نفوذ / بهره‌کشی نامگذاری شد شامل گویه‌های ۱، ۴، ۶، ۸، ۲۱، ۲۳، ۳۲، ۳۵، ۳۷ و ۳۹ می‌باشد. گویه‌های ۱، ۸ و ۳۲ در این عامل در مطالعه راسکین و تری زیر عامل اقتدار

یا قدرت بار شده‌اند (۸). گویه‌های ۶، ۲۳ و ۳۵ زیر عامل بهره‌کشی بار شده‌اند. گویه‌های ۴ و ۳۷ روی عامل برتری‌جویی، دو گویه ۲۱ و ۳۹ روی عامل خودکارآمدی و تنها یک گویه یعنی ۲۵ روی عامل محق بودن بار شده است. در مطالعه Raskin و Terry بیش‌تر گویه‌های بار شده در عامل سوم را زیر عامل اقتدار یا برتری‌جویی قرار داده‌اند، در حالی که در پژوهش حاضر تمام این گویه‌ها تحت عامل "نفوذ- بهره‌کشی" بار شده‌اند. می‌توان تبیین کرد که گزاره «معمولاً می‌توانم مشکل را با گفت و گو حل کنم» نشان از بهره‌کش بودن فرد نیست، بلکه فرد با این اقرار، از قدرت نفوذ خود خبر می‌دهد و نشان می‌دهد خود از تاثیری که روی دیگران دارد آگاه است. روایی همزمان در پژوهش حاضر از طریق تحلیل همبستگی‌های بدست آمده بین مقیاس‌های پرسشنامه شخصیت خودشیفته و مقیاس خودشیفتگی از پرسشنامه چند محوری بالینی میلون سنجیده شد. بالاترین همبستگی را عامل تکبر/ خودنمایی با مقیاس خودشیفته میلون دارد. این نشانگر آن است که تکبر و خودنمایی جزء وجوه مشترک خودشیفتگی سالم و بیمارگون محسوب می‌شود. طوری که فرد خودشیفته در هر قسمتی از طیف خودشیفتگی باشد یا جزء هر فرهنگی باشد رفتارهای متکبرانه و خودنمایانه را بروز خواهد داد. اما نفوذ یا قدرت تأثیرگذاری روی دیگران تنها مختص افراد خودشیفته نیست. به عبارتی هر فرد خودشیفته‌ای الزاما دارای قدرت نفوذ و تحت تأثیر قرار دادن دیگران نیست و هر فرد با نفوذی نیز الزاما خودشیفته نیست. در حالی که با توجه به این یافته‌ها می‌توان تبیین کرد که هر فرد خودشیفته الزاما مغرور و هر فرد مغروری الزاما خودشیفته است. این یافته با یافته‌های پیشین (۲۲-۲۰) همسو می‌باشد، به این معنی که خود شیفتگی می‌تواند سازگارانه باشد، وقتی در شکل آشکارش باعث تقویت عزت نفس و ایجاد شایستگی شود (۲۳، ۴)، و بر عکس (۲۴).

در بحث روایی افتراقی نیز پرسشنامه شخصیت

خودشیفته به بهترین نحو توانست بین گروهی از افراد که نمرات بالا و پایین در شاخص برون‌گرایی کسب کرده بودند تمایز قائل شود. اما بین گروهی از افراد که نمرات بالا و پایین در شاخص توافق‌جویی کسب کرده بودند تفاوتی مشاهده نشد. این یافته با نتایج مطالعه Egan و Mc Corkindale همسو می‌باشد (۲۵). در نتیجه می‌توان اظهار داشت که رابطه برون‌گرایی با خودشیفتگی بسیار مسلم و واضح است زیرا اظهار وجود، رفتارهای جلب‌کننده توجه و تکبر همگی از یک برون‌گرا سر می‌زند، البته هر فرد برون‌گرایی الزاما خودشیفته نیست. اما در مورد عدم وجود تفاوت بین افراد توافق‌جوی بالا و پایین در نمرات خودشیفتگی می‌توان گفت با توجه به این که یکی از مؤلفه‌های کلیدی توافق‌جویی انعطاف‌پذیری است و یکی از مشخصه‌های اصلی اختلالات شخصیت عدم انعطاف‌پذیری می‌باشد پس پرسشنامه شخصیت خودشیفته قابلیت سنجش صفت شخصیتی خودشیفتگی را دارد و خودشیفتگی یک صفت شخصیت است. هم‌چنین در فرد خودشیفته پنهان که دارای عزت نفس پایین نیز هست (۲۴)، احتمال این که فرد توافق‌جویی پایینی داشته باشد کم است، یعنی افراد این دسته توافق‌جو تر از دسته خودشیفته آشکار هستند. با وجود این نتایج، می‌توان تبیین نمود که عدم تفاوت در نمرات توافق‌جویی نشان از تعداد بیش‌تر خودشیفته‌های پنهان در جامعه ایرانی نسبت به خودشیفته‌گان آشکار می‌باشد. به منظور مطالعه پایایی از دو روش بازآزمایی و ضریب همسانی درونی استفاده شد. ضریب پایایی بازآزمایی به دست آمده در فاصله ۹ هفته ۰/۸۲ بود. شاخص ضریب پایایی همسانی درونی نیز برای NPI-40 در سطح مطلوبی گزارش گردید. این شاخص به نتایج مطالعات گزارش شده در مطالعات دیگر بسیار نزدیک است (۹، ۱۰، ۱۵، ۲۶)، بنابراین در شرایط مختلف زمانی و فرهنگی به نتایج تقریباً مشابهی منجر می‌شود. از محدودیت‌های پژوهش حاضر وجود تحقیقات اندک و انگشت شمار بر روی سایر

از ویژگی‌های روان‌سنجی مطلوبی برخوردار است. بنابراین می‌توان انتظار داشت که ابزار حاصل از این پژوهش بتواند به طور مؤثری در پژوهش‌های آتی برای جمع‌آوری داده‌های مرتبط با خودشیفتگی در جمعیت عادی (غیر بالینی) ایران قابلیت کاربرد داشته باشد.

سپاسگزاری

بدین‌وسیله از اهالی محترم شاهین‌شهر که بانهایت صداقت به تکمیل پرسشنامه‌ها مبادرت نمودند، قدردانی می‌شود. این مطالعه بدون حمایت مالی نهاد خاصی انجام گرفته و با منافع شخصی نویسندگان ارتباطی نداشته است.

نسخه‌های این ابزار و نیز عدم امکان دسترسی به بیماران مبتلا به اختلال شخصیت خودشیفته بود، پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی روی این نمونه نیز انجام گردد.

در پایان می‌توان نتیجه‌گیری کرد که با توجه به یافته‌های پژوهش و در یک جمع‌بندی کلی، تشابه ضرایب گزارش شده در این تحقیق با ضرایب مؤلفان مقیاس در فرهنگ اصلی نشانگر ساده و سلیس بودن عبارات آزمون در زبان انگلیسی و نیز در زبان فارسی است و این که انطباق نسخه اصلی با فرهنگ ایرانی به صورت مطلوب انجام گرفته است. یافته‌ها حاکی از این است که NPI-40 به‌عنوان ابزاری چندبعدی برای سنجش خصوصیت خودشیفتگی در جمعیت غیربالینی،

References

1. Campbell W K, Foster J D. The narcissistic self: Background, an extended agency model, and ongoing controversies. In: The self, Frontiers of social psychology. Sedikides C, Spencer SJ. Philadelphia: Psychology Press; 2007. p. 115-138.
2. Miller JD, Campbell WK. Comparing clinical and social-personality conceptualization of narcissism. J Pers 2008; 76(3): 449-476.
3. American Psychiatric Association. Diagnostic and statistical manual of mental disorders: DSM-5. 5th ed. Washington DC. American Psychiatric; 2013.
4. Hill PL, Lapsley DK. Adaptive and Maladaptive Narcissism in Adolescent Development. Implications of narcissism and Machiavellianism for the development of prosocial and antisocial behavior in youth. Washington DC: APA Press; 2010.
5. Wallace HM, Baumeister RF. The performance of narcissists rises and falls with perceived opportunity for glory. J Pers Soc Psychol 2002; 82(5): 819-834.
6. Young SM, Pinsky D. Narcissism and celebrity. J Res Pers 2006; 40: 463-471.
7. Kubarych TS, Deary IJ, Austin EJ. The narcissistic personality inventory: Factor structure in a nonclinical sample. Pers Individ Dif 2004; 36(4): 857-872.
8. Raskin RN, Hall CS. A narcissistic personality inventory. Psychol Rep 1979; 45(2): 590.
9. Raskin R, Terry H. A principal components analysis of the Narcissistic Personality Inventory and further evidence of its construct validity. J Pers Soc Psychol 1988; 54(5): 66-80.
10. Rosario PM, White RM. The narcissistic personality inventory: Test-retest stability and internal consistency. Pers Individ Dif 39(6): 1075-1081.
11. Raskin R N, Hall C S. The Narcissistic Personality Inventory: alternate form reliability and further evidence of its construct validity. J Pers Assess 1981; 45(2): 159-162.
12. Pincus A L, Lukowitsky MR. Pathological

- narcissism and narcissistic personality disorder. *Annu Rev Clin Psychol* 2010; 6: 421-446.
13. Ghorbani N, Watson PJ. Pathological narcissism in a sample of Iranian and American students. *Contemporary Psychology* 2006; 1(1): 20-28 (Persian).
 14. Morf CC, Rhodewalt F. Unraveling the paradoxes of narcissism: A dynamic self-regulatory processing model. *Psychol Inq* 2001; 12(4): 177-196.
 15. Emmons RA. Narcissism: theory and measurement. *J Pers Soc Psychol* 1987; 52(1): 11-17.
 16. Costa PT, McCrae RR. Revised NEO Personality Inventory (NEO-PI-R) and NEO Five-Factor Inventory (NEO-FFI) professional manual. Odessa, Psychological Assessment Resources, 1992.
 17. Chalabianloo G, Garoosi Farshi MT. Relation of NEO-PI-R personality inventory and SCL-90-R: Ability of NEO inventory in mental health evaluation. *Journal of Behavioral Sciences* 2010; 4(1): 15-16 (Persian).
 18. Khaje Mogehi N. Developmental and Validation of Millon Clinical Multiaxial Inventory-II (MCMI-II). MS. Dissertation. Iran University of Medical Science, College of Psychology 1995; 33-40.
 19. Millon T. Millon clinical multiaxial inventory, manual. 3th ed. Minneapolis, MN: National Computer Systems. 1983.
 20. Prifitera A, Ryan JJ. Validity of the narcissistic personality inventory [NPI] in a psychiatric sample. *J Clin Psychol* 1984; 40(1): 140-142.
 21. Chatham PM, Tibbals CJ, Harrington ME. The MMPI and the MCMI in the evaluation of narcissism in a clinical sample. *J Pers Assess* 1993; 60(2): 239-251.
 22. Mohammadzadeh A. Iranian Validation of the narcissistic personality Inventory-16. *Journal of Fundamentals of Mental Health* 2010; 44: 274-281 (Persian).
 23. Duane SP, Sydney SE. Theories of personality. 10th ed. Belmont, CA, Cengage Learning; 2012.
 24. Mohammadzadeh A, Jafari E, Ahmadi Tahor Soltani M, Akbarzadeh D. Studying narcissistic traits and inferiority feelings among patients seeking cosmetic surgery. *Journal of Behavioral Sciences* 2014; 8(3): 213-218 (Persian).
 25. Egan V, Mc Corkindale C. Personality and Individual Differences Narcissism, vanity, personality and mating effort 2007; 43(8): 2105-2115.
 26. Emmons RA. Factor analysis and construct validity of the Narcissistic Personality Inventory. *J Pers Assess* 1984; 48(3): 291-300.